

До: Министъра на околната среда и водите

СТАНОВИЩЕ

От: Екологично сдружение „За Земята“ и „Грийнпийс“ - България

Относно: Изгаряне на отпадъци в ТЕЦ-овете на градовете Перник, Сливен, Русе, Димитровград (ТЕЦ „Марица 3“), Гълъбово („Брикел“) и ТЕЦ Бобов дол

Уважаеми господин министър,

Обръщаме се към Вас с настоящото становище, заради появилото се обществено безпокойство по повод на очевидно незаконното изгаряне на отпадъци в ТЕЦ-овете на редица градове в България. Независимо от активизирането на някои медии в отразяването на разбираемите конфликти между операторите на ТЕЦ и гражданите по места, изгарянето на отпадъци като дейност се извършва в условията на непрозрачност при взимането на решенията, а в някои случаи при грубо нарушаване на закона. Тъй като отговорни за спазването на закона са държавни органи и агенции, които са Ви подчинени, включително и администрацията на МОСВ, настоящото становище има за цел да фокусира Вашето внимание върху фактите за извършените многобройни нарушения на закона. Отговорност за бездействието на властта и за вредите, които това бездействие нанася носите лично Вие и подчинената Ви администрация, защото Вие сте лицето, което разполага с власт да спре беззаконието и да накаже виновните, както и да защити здравето и живота на българските граждани.

В „големите“ казуси с изгарянето на отпадъци в ТЕЦ-овете са преплетени няколко „по-малки“, но съвсем не маловажни казуси, за решаването на които носите отговорност. Ще ги опишем по-долу.

„Експерименталното“ изгаряне на отпадъци

Знаем със сигурност, че Министерство на околната среда и водите, което е под Вашето ръководство, е разрешило на поне два от операторите на ТЕЦ – на ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД и на „Брикел“ ЕАД да изгарят годишно огромни количества отпадъци и RDF. Информацията ни е, че на всеки един от тези ТЕЦ-ове е разрешено да изгаря по 500 000 (петстотин хиляди) тона отпадъци за шестмесечен период от време. Има данни, че за ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД разрешението за „експериментално“ изгаряне е дадено за периода 12 ноември 2018 - 17 април 2019 г. Разрешенията изглежда, че са

дадени без да е проведена каквато и да било процедура за разрешаване на тези дейности – оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) или издаване на комплексно разрешително (КР).

Основанието за разрешаване на изгарянето на тези огромни количества отпадъци, равняващи се на около 30% от всички произведени неопасни отпадъци в България на годишна база, изглежда че е „експериментално“ извършване на дейността.

Поискахме от Вас с искане по реда на ЗООС и Орхуската конвенция да получим копия от писмата, с които сте разрешили „експерименталното“ изгаряне на отпадъци и RDF. Получихме отказ.

Разрешаването на „експериментално“ изгаряне на отпадъци повдига поредица въпроси, на които Вие, като министър на околната среда и водите, а и като учен, дължите отговор на обществото:

1) Въз основа на какви доказателства се уверихте, че става дума за „експериментално“ изгаряне на отпадъци и RDF, а не за някаква рутинна дейност? Как операторите на ТЕЦ-овете се мотивираха и какви доказателства представиха за това, че в инсталациите се въвеждат или са въведени някакви иновации или поне промени, които да обосноват „експеримента“ за изгаряне на отпадъци и RDF?

2) Какви бяха мотивите на операторите на ТЕЦ-овете за толкова голяма продължителност на „експериментите“ по изгаряне на отпадъци и RDF? За каква продължителност е разрешено „експерименталното“ изгаряне? Защо разрешенията не бяха издадени за по-малко време? До кого се допитахте преди да разрешите „експерименталното“ изгаряне за толкова продължителен, а не за по-малък срок? Потърсихте ли съвет от научните институции по този въпрос – например от Българската академия на науките?

3) Какви бяха мотивите на операторите на ТЕЦ-овете за толкова голямо количество на отпадъците за „експериментално“ изгаряне? Как операторите на ТЕЦ-овете се мотивираха за това, че „експериментите“ не могат да бъдат извършени с по-малки, а само и единствено с толкова големи количества отпадъци и RDF? До кого се допитахте преди да разрешите „експерименталното“ изгаряне на толкова големи количества RDF гориво от отпадъци? Потърсихте ли съвет от научните институции по този въпрос?

4) Макар и само за извършване на „експеримент“, исканията за изгаряне на RDF гориво от отпадъци бяха ли съпроводени с някакви оценки на вредните емисии от изгарянето? Вие и подчинената Ви администрация направихте ли усилия за проверка на истинността и адекватността на оценките за очакваните емисии? Какво точно сторихте, за да се уверите, че вредните емисии от изгарянето няма да бъдат по-големи от заявените от операторите?

5) Уведомихте ли Европейската комисия за разрешенията за „експериментално“ изгаряне на отпадъци в двата ТЕЦ-а?

На всички въпроси по-горе дължите отговори по поне две причини:

Първата е, че Вие и министерството, което ръководите, като орган на власт сте длъжни да мотивирате решенията, които взимате. Вие нямате право да взимате решения просто така – защото някой е поискал да извършва някаква дейност. Особено тогава, когато става дума за дейност, застрашаваща здравето и живота на гражданите.

Втората причина е, че разрешаването на каквато и да било „експериментална“ дейност представлява изключение от правилата на Европейския съюз за издаване на т.нар. екологични разрешителни – за ОВОС и КР. Съществуват съмнения, че под формата на разрешаване на „експериментална“ дейност всъщност се заобикалят съществуващите правила и че това е в ущърб както на интересите на гражданите, така и на свободната конкуренция между компаниите. Във Ваша тежест е да докажете, че издадените от Вас разрешения за „експериментално“ изгаряне на RDF гориво от отпадъци са обосновани и основателни и че не са средство за заобикаляне на закона.

Нарушения на правилата за издаване на разрешение по ОВОС и КР

Известно е, че ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД разполага с решение за необходимостта от извършване на ОВОС от 2016 г., с което РИОСВ – Перник е приела, че не е необходимо извършването на ОВОС за изгаряне на 96 т. неопасни отпадъци дневно. От м. април 2019 г. ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД разполага и с КР за изгаряне на 96 т. неопасни отпадъци дневно. Тези две разрешителни очевидно не могат да обосноват извършването на дейност по изгаряне на неопасни отпадъци в по-голямо количество дневно – около 2700 т. отпадъци, което е няколко десетки пъти повече от разрешеното. Същевременно, в Годишния доклад по околна среда на оператора е записано, че през 2018 г. в ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД са били изгорени 565 000 т. „Биомаса“ по смисъла на т. 1, § 1 от допълнителни разпоредби на ЗУО и 47 000 т. неопасни отпадъци.

По подобен начин стоят нещата и с „Брикел“ ЕАД. Операторът там разполага с решение на РИОСВ – Стара Загора от 2018 г., с което е прието, че няма необходимост от извършване на ОВОС за дейност изгаряне на неопасни отпадъци в количество от 49,2 т. дневно. С КР за изгаряне на каквото и да било количество отпадъци „Брикел“ ЕАД не разполага. В същото време, в публично изказване на директора на „Брикел“ ЕАД пред жителите на Гълъбово на 11 септември 2019 г. бе заявено, че в рамките на близо месец (от края на м. юли до м. август 2019 г.) централата е изгорела 17 000 т. отпадъци „експериментално“.

От правна страна сме изправени пред грубо потъпкване на нормите на европейското и националното право.

Т. 10 от анекс I към Директива 2011/92/ЕС относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда предвижда задължителна ОВОС за инсталации с капацитет над 100 т. за денонощие за обезвреждане на неопасни отпадъци чрез изгаряне. В същия смисъл е и т. 10 от приложение № 1 към чл. 92, т. 1 от ЗООС. Очевидно е, че както в случая с ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД, така и при „Брикел“ ЕАД, прагът от 100 т. дневно за извършване на задължителна ОВОС за дейността обезвреждане на неопасни отпадъци чрез изгаряне е преминал в десетки.

Що се отнася до изискванията на Директива 2010/75/ЕС относно емисиите от промишлеността, нейните разпоредби са също така нарушени. ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД и „Брикел“ ЕАД са инсталации, задължени да пристъпят към преразглеждане и актуализация на издадените им КР в случая на промяна на горивото. Нито ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД, нито „Брикел“ са направили постъпки за актуализация на издадените им КР за изгаряне на толкова големи количества неопасни отпадъци. Това е в нарушение на Директива 2010/75/ЕС.

Би било неуместно да се твърди, че някоя от двете инсталации представлява „експериментална“ инсталация по смисъла на чл. 42, параграф 2, буква „б“ от Директива 2010/75/ЕС. Това е така, защото и двете инсталации са съществуващи и то от повече от 50 години. Освен това изключението по чл. 42, параграф 2, буква „б“ е приложимо за случаите, когато се изгарят не повече от 50 т. отпадъци годишно. Следователно няма тълкуване на горепосочената разпоредба, при което ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД и „Брикел“ ЕАД да попаднат в приложното поле на изключението по чл. 42, параграф 2, буква „б“.

Бездействие на МОСВ да осигури еднакво и ефективно прилагане на закона в случаите, когато се преценява необходимостта от ОВОС при изгаряне на неопасни отпадъци и за правилното прилагане на някои изисквания на процедурите по ОВОС и за издаване на КР

МОСВ разполага с информационен отдел и служители, които би трябвало да уведомяват Вас, господин министър, за случващото се в страната. В медийното пространство се появиха публикации за инвестиционни намерения за изгаряне на неопасни отпадъци в няколко ТЕЦ-а в страната, освен горепосочените два. Става дума за ТЕЦ-овете в Русе, Перник, Сливен, Враца, Димитровград (ТЕЦ „Марица 3“). Процедурите са на различен етап. Някои от тях не са започнали. В друг случай (ТЕЦ „Русе-Изток“), местната РИОСВ постанови извършване на процедура за ОВОС. В трета категория случаи, като например „Топлофикация – Сливен“ са подадени няколко инвестиционни намерения за изгаряне на отпадъци от дружества, различни от „Топлофикация – Сливен“, като намеренията са за изгаряне в инсталацията на ТЕЦ-а. Ситуацията в ТЕЦ „Република“ в гр. Перник изглежда, че е подобна на тази в Сливен, като в Перник има напрежение от изпускане на задушлив дим с миризма на бакелит, всяка вечер след 22 часа. Очевидно е, че повечето от случаите на инвестиционни намерения за съвместно изгаряне на въглища и отпадъци са в районите на РИОСВ – Стара Загора и РИОСВ – Перник.

Гореизложеното повдига поредица от въпроси:

1) Като министър на околната среда и водите, взимате ли мерки така щото законът да се прилага в еднаква степен и по равен начин в районите на различните РИОСВ (чл. 11, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗООС)? Считате ли, че е уместно да се издаде инструкция с указания за еднаквото и точно прилагане на закона (уредбата за ОВОС и КР) в случаите на инвестиционни намерения за съвместно изгаряне на неопасни отпадъци? Обръщаме Ви внимание на обстоятелството, че някои от инвестиционните намерения са в сравнително малки населени места, където хората са зависими от оператора на ТЕЦ-а просто защото той е работодател, понякога основният работодател на засегнатите – това е възможно да породви страх и

задръжки от изразяване на обществена позиция срещу незаконното замърсяване на въздуха. Също така сме убедени, че не изповядвате схващането, че жителите на големите населени места (като Русе например) следва да са в по-благоприятна ситуация от жителите на по-малките населени места (Гълъбово) и че законът в малките населени места може да се прилага по различен начин от начина, по който се прилага в големите населени места.

2) Какви мерки предприемате и какви указания давате на РИОСВ за правилно прилагане на закона (ОВОС) при оценка на кумулативния ефект от няколко по-малки инвестиционни намерения, създаващи антропогенен натиск върху един и същ компонент на околната среда (в случая на изгарянето на отпадъци – върху въздуха)?

3) Какви мерки предприемате и какви указания давате на РИОСВ за правилното прилагане на закона, когато има индикации, че чрез няколко инвестиционни намерения се цели прилагането на подход „на парче“ и има опасност от заобикаляне на закона и задължителността на изискванията за ОВОС?

4) Какви мерки предприемате за правилното прилагане на чл. 18 от Директива 2010/75/ЕС, в случаите когато инсталацията се намира в район с вече нарушени норми за качеството на околната среда, например въздуха?

5) Какви мерки – издаване на заповеди, инструкции и др. подобни - възнамерявате да предприемете с оглед осуетяване на рецидив на онова, което се случи в Перник, довело до затварянето на два от котлите на ТЕЦ „Република“ на 3 и 4 септември 2019 г.?

Бездействие на МОСВ при прилагането на уредбата за контрол върху вноса на отпадъци и изгарянето на отпадъци

Превозът на отпадъци в рамките на ЕС се извършват съобразно условията и реда на Регламент (ЕО) 1013/2006. Законът за управление на отпадъците (ЗУО) съдържа процедурите и условията по внос и износ на отпадъци за и от България съобразно изискванията на Регламента.

Във всички случаи е забранен превоз на отпадъци за България, които са предназначени за изгаряне или съвместно изгаряне с оползотворяване на енергията за всяка инсталация, в количества за календарната година, надвишаващи сумарно половината от годишния капацитет на инсталацията съобразно разрешението или комплексното разрешително за третиране на отпадъци.

В случаите на разрешенията за оползотворяване на отпадъци чрез съвместното изгаряне на отпадъците в инсталациите на ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД и „Брикел“ ЕАД има информация, че се изгарят отпадъци, внос от Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и от Италия. Следователно от екологичните власти и от Вас, господин министър на околната среда и водите, се очаква да упражните контрол върху спазването на ЗУО и Регламент (ЕО) 1013/ 2006 – както в случаите, когато законовото задължение е възложено на Вас, така и в случаите, когато законовото задължение е на РИОСВ или на друг орган на изпълнителната

власт, но Вие координирате контролните правомощия на другите органи на изпълнителната власт по отношение на околната среда (чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗООС).

Прочитът на ЗУО и на Регламент (ЕО) 1013/2006 налага към Вас да бъдат отправени следните въпроси:

1) Какви мерки са предприети така щото да бъде изпълнено законното изискване към момента на отпътуване на превоза (в случаите на превоз на отпадъци от страна-членка на ЕС) да е налице влязъл в сила писмен договор за оползотворяване, сключен между лицето, което урежда превоза, и получателя на отпадъците? Какви мерки са предприети за изпълнение на изискването договорът за оползотворяване да предвижда задължение на лицето, което урежда превоза, или на получателят, в случай че превозът на отпадъците или тяхното оползотворяване не може да се извърши според плана или когато е извършен незаконен превоз, да вземе обратно отпадъците или да гарантира тяхното оползотворяване по алтернативен начин, и да обезпечи междуременно тяхното складиране?

2) Наредил ли сте проверка за това в колко случая в последно време (от м. юли 2018 г. до м. август 2019 г.) РИОСВ – Перник, РИОСВ – Стара Загора, както и други РИОСВ, на територията на които е извършвана проверка, са били уведомявани от митническите органи и съответните длъжностни лица от МВР за случаи на съмнение за съответствието на товара с придружаващите документи, за класификацията на товара като отпадък или вида на отпадъка? Има ли в МОСВ механизъм, по който Вие да бъдете уведомявани за такива случаи и без извършване на нарочна проверка? Имате ли информация, ако такива уведомления са постъпвали в РИОСВ какви мерки (решения) са били взимани от РИОСВ? В периода юли 2018 - август 2019 г. Вие взимал ли сте мерки в подобни случаи?

3) Съществува ли в МОСВ механизъм, по който да бъдете редовно уведомявани за това как РИОСВ изпълняват законовите задължения да извършват проверки на място в съоръжения и фирми за генериране, събиране и третиране на отпадъци и поне веднъж годишно да извършват проверка по документи на търговците и брокерите на отпадъци и на лицата, които извършват дейности с отпадъци? Имате ли информация за конкретните мерки, предприети от РИОСВ – Перник и РИОСВ – Стара Загора в изпълнение на това законово задължение?

4) Приет ли е план за инспекции, съобразно изискването на чл. 50, параграф 2а от Регламента и чл. 95, ал. 4 от ЗУО? Съществуват ли пречки този план да бъде качен на сайта на МОСВ (ако е приет)? Ако планът не е приет – какви са причините за това и кога може да се очаква приемането на плана?

5) Планирате ли да изготвите и да приемете документ, подобен на ръководството Waste Transport Checks на белгийската федерална служба, за подпомагане на полицейските служители на първа линия при проверката на трансграничния превоз на отпадъци и с оглед даване на обща практическа информация за списъците и процедурите в съответствие с Регламент (ЕО) 1013/2006 и за това какво следва да се отчита при извършване на инспекции на превозите на отпадъци? Горепосоченото ръководство следва да е на разположение в съответните органи от държавите членки, а пък съобразно чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗООС Вие координирате контролните правомощия на другите органи на изпълнителната власт

по отношение на околната среда. Би следвало да Ви е известно, че Европейската мрежа на представителите на компетентните органи от държавите членки IMPEL TFS също е разработила насоки за ефективно планиране на инспекциите относно превоза на отпадъците. Независимо от това, че тези документи не са със задължителен характер и не са обвързващи, предприел ли сте мерки за прилагането им на практика?

Достъп до информация за околната среда. Прилагане на правилото, че информация от обществен интерес би трябвало да бъде разпространявана по инициатива на властите

Както посочихме по-горе, на наше искане да ни предоставите информация за писмата, с които сте разрешил „експерименталното“ изгаряне на отпадъци, последва отказ.

Бихме искали да Ви обърнем внимание, че прозрачността на управленските дейности и мерки изисква обществеността да бъде осведомявана по инициатива на властите относно онези мерки, които засягат голям брой граждани, особено тогава, когато има опасност за живота и здравето на гражданите.

Онова, което наблюдаваме в случаите с ТЕЦ „Република“ в гр. Перник и в „Топлофикация – Сливен“ е пълна противоположност на онова, което буквата и духът на закона изискват. Съществува пълна неяснота относно това коя инсталация какво разрешение има. За живеещите наоколо не е ясно какви отпадъци биват изгаряни, какъв е произходът на отпадъците, за какъв период от време е разрешението. Фактът, че в ТЕЦ „Република“ в гр. Перник миризмата на „бакелит“ и димът от комините на ТЕЦ-а се появяват след 22 часа, навежда на мисълта, че става дума за криминална дейност. За широката публика остава неясно по каква логика на териториите на няколко ТЕЦ-а ще бъдат складирани отпадъци, щом като инсталациите нямат разрешение да изгарят отпадъци – в очите на гражданите това положение на нещата изглежда неразбираемо. Битката с криминалната дейност трябва да бъде извършвана с още по-голямо усърдие и по-строга координация между отделните държавни органи – МОСВ, РИОСВ, прокуратура, митнически органи, МВР.

Във връзка с гореизложеното се поставят поредица от въпроси:

1) Възнамерявате ли да публикувате на сайта на МОСВ текста на документите, с които на ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД и на „Брикел“ ЕАД е разрешено „експериментално“ изгаряне на отпадъци? Ако отговорът е отрицателен – какви са съображенията Ви да не осведомите гражданите относно тези толкова важни за тях обстоятелства? Кои са съображенията, които надделяват обществения интерес от това гражданите да знаят какви вредни емисии вдишват – ежечасно, ежедневно, през цялата година?

2) Има ли пречки да задължите РИОСВ да публикуват резултатите от проверките на онези ТЕЦ-ове, където има съмнение за съществуващо или планирано, разрешено или не, изгаряне на отпадъци? Ако такива пречки съществуват, от какъв характер са – готов ли сте публично да ги обявите на сайта на МОСВ? Ако част от информацията в протоколите и докладите от проверките представляват поверителна (конфиденциална) информация, има ли пречки на сайта

на МОСВ да бъде качена останалата информация (чл. 6, ал. 6 от Орхуската конвенция и чл. 20, ал. 5 от ЗООС)? Готов ли сте да обявите публично на сайта на МОСВ причините, поради които не публикувате част от информацията с обяснение какво съдържа непубликуваната информация?

3) Възнамерявате ли да наредите проверка не само на операторите на съоръженията, където се изгарят или се предвижда да се изгарят отпадъците, но и на онези, на пръв поглед „несвързани“ лица и фирми, които съхраняват отпадъци на територията на ТЕЦ-овете? Считате ли, че няма основание да наредите такива проверки и какви са съображенията Ви да оставите без контрол дейността на тези лица и фирми? Готов ли сте да обявите публично, на сайта на МОСВ, Вашата позиция по този въпрос?

4) Съвсем наскоро Вие като министър обявихте, че България изостава с изгарянето на отпадъци спрямо други страни в Европа. В европейското законодателство няма изискване за изгаряне на отпадъци, а изисквания за рециклиране, повторна употреба и намаляване на депонирането. Разработвало или приемало ли е МОСВ анализ защо изгарянето на отпадъци е необходимо и стратегия или план това да се реализира? Бихме искали да споделите с обществеността този анализ и план, и публично до обосновете, защо България трябва да гори отпадъци включително и вносни, в остарели и непригодни за това инсталации. На базата на какво Вие като министър защитавате горенето на отпадъци, а не говорите за мерките, които ще предприемете за намаляване генерирането на отпадъци, подобряване на разделното събиране и рециклиране, дейности които са приоритетни и за които има заложи европейски цели?

Норми на европейското и международното право, които са нарушени

Гореизложеното навежда на извод за нарушения от страна на българските власти и на Вас, включително на поредица от задължителни норми на европейското право, както следва:

1) На т. 10 от анекс I към Директива 2011/92/ЕС относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, която предвижда задължителна ОВОС за инсталации с капацитет над 100 т. за денонощие за обезвреждане на неопасни отпадъци чрез изгаряне;

2) На чл. 4, чл. 5 и чл. 6 от Директива 2010/75/ЕС и изобщо на изискванията на Директивата като цяло;

3) На чл. 50, параграф 2а от Регламент (ЕО) 1013/2006 и чл. 95, ал. 4 от ЗУО (приемането на план за инспекции);

4) Липсата на адекватни мотиви при разрешаване на експериментално изгаряне на отпадъци и тяхното обявяване, би означавала не само нарушение на националното изискване за излагане на мотиви при издаване на административен акт. Това би било нарушение на изискването на европейското законодателство за осведомяване на обществеността относно текста на решението (екологичното

разрешително), „заедно с причините и съображенията, на които то се основава“ (чл. 6, параграф 9, второ изречение от Орхуската конвенция);

5) На чл. 41 ал. 1 и ал. 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Пълната липса на прозрачност относно действията на частни лица, във връзка с вноса на отпадъци и изгарянето им, както и относно действията на администрацията и издадените разрешения са в пряко противоречие и в нарушение на чл. 41, ал. 1 и ал. 2 от Хартата. Нарушението е още по-голямо и тежко, защото става дума за нарушения на повече от един европейски режими.

6) В цялата мозайка от факти могат да бъдат разпознати нарушения на основните принципи на административната дейност като законност, истинност, равенство на страните, достъпност, публичност и прозрачност, последователност и предвидимост. Тези принципи са прокламирани в общата част на Административнопроцесуалния кодекс, но тези принципи са също така присъщи, основополагащи и задължителни при прилагането на европейското право.

7) Конкретно при извършването на ОВОС и на оценката за съвместимостта по Директивата за местообитанията много важно е изискването за отчитане на кумулативния ефект от въздействието на повече от едно инвестиционно предложение или проект. В случая с изгарянето на отпадъци и особено когато съществуват няколко инвестиционни предложение със сходен ефект, спазването на този принцип е особено важно.

Настояваме за отговори на поставените по-горе въпроси.

Нарушенията на европейското законодателство дават основание да се обърнем за съдействие и към Европейската комисия. Разбира се, много бихме желали проблемите, описани по-горе да намерят разрешение със съдействието на националните власти. Ключова роля за това ще имате Вие като Министър на околната среда и водите.

19.09.2019 г., София

С уважение,

Деница Петрова, „Грийнпийс“ – България

Ивайло Хлеббаров, ЕС „За Земята“

***

За контакти: Меглена Антонова, „Грийнпийс“ - България

E-mail: [meglena.antonova@greenpeace.org](mailto:meglana.antonova@greenpeace.org)

Адрес за кореспонденция: София 1164, ул. Кръстьо Сарафов № 24, ет. 1